Ч. 205. Середа 27 (14) вересня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Важка хвиля на Угорщині.

Що мадярска коаліция пішла на розріз з Короною, се вже звістно. Ситуация заострила ся так, що тепер вже й заграниця зачинає на ню звертати увагу. Особливо Анґлія, котру обходять може більше інтереси на Балкані як в самій Австро-Угорщині, зачинає пильно і не без певної обави слідити за тим, що діє ся в нашій монархії. Справедливо і не без причини пише одна льондоньска ґазета: Цісар Франц Йосиф стоїть супротив найтяжшої із криз, які коли навістили єго державу в часі єго довголітного пановання. Коли не знайде ся скоро якийсь спосіб залагодженя кризи, то австроугорскі трудности можуть довести до заколоту в цілій центральній Европі. Погляд сей не схоплений з воздуха, а опертий на дійстности, бо кождому, хто слідить уважно за тим, що вже від довшого часу діє ся на Угорщині, мусить то само насунути ся на гадку. По тім, що стало ся у Відни, угорска криза увійшла в таку фазу, що ще лиш один фальшивий крок з якої небудь сторони, а на Угорщині готов настати переворот, якого певно ніхто доси не сподівав ся, а то переворот в двоякім напрямі: або застановленє конституциї і поки що войскова управа або мадярска революция з опором против неї всіх других народностий на Угорщині. Поки що не заносить ся ще ані на одно, ані на друге, бо проводирі коаліциї крутять як можуть, видячи, що загнали ся в безвихідне положенє. Они все ще гадають, що змусять Корону то робити, що они хотять, в тім переконаню, що за ними стоїть коли вже не цілий нарід, то значна єго більшість. На то вказують й послідні ухвали скоалізованих партий.

Ще у Відни дали проводирі коаліциї ґр. Чіракому на письмі таку відповідь на услівя поставлені їм Монархом: Заступники скоалізованої більшости на свій найглубший жаль не можуть вдоволити жаданє Короля, щоби утворили правительство на основі условий предложених їм на суботнішній авдиєнциї, позаяк принятє тих условий противилось би не лиш їх особистому переконаню, але також становищу занятому в адресі парляментарної більшости, висланій свого часу до Корони, і мандатови, порученому їм народом за помочию вибору. Але навіть принявши той случай, котрий однак єсть виключений, що заступники коаліциї обняли би правительство на тих основах, то не принесло би то ніякого успіху, бо ані в нинішнім парляменті ані в краю не знайшлась би більшість для тих основ“.

Приїхавши до Будапешту, предложить Кошут екзекутивному комітетови коаліциї звіт з принятя у Цісаря і повисшу відповідь доручену Монарсі ґр. Чіраким а комітет ухвалив, що слідує: „Екзекутивний комітет коаліциї признає і оцінює мудре і патріотичне поступованє покликаних Монархом мужів і жалує, що Цісар їх не вислухав, хоч они суть представителями парляментариої більшости і народу. Комітет порікає з обуренєм тих, котрі так дорадили Цісареви. Комітет похваляє то, що проводирі не завели переговорів з ґр. Ґолуховским, і заявляє, що меморияд Цісаря єсть суперечний з конституциєю і не годен причинити ся до санациї конфлікту.

Опісля предложив Кошут цілу справу на вчерашній конференциї партиї независимости і просив, щоби партия приняла до відомости поступованє проводирів коаліциї. У Відни — казав Кошут — пороблено вже богато похибок, але такої як теперішна ще ніколи. Бесідник не вірить, щоби то було послідне слово Монарха. Наконець взивав Кошут членів партиї, щоби також підчас аґітациї в краю держали ся постанов закона. Партия приняла звіт Кошута однодушно до відомости і висказала Кошутови і Апонпію повне довірє.

Наконець оголосив екзекутивний комітет

---

2)

Вздовж берегів Чорного Моря.

Записки з подорожий.

Зладив К. Вербин.

(Дальше).

Зелїзниця іде дорогою, котру їй вказує природа: довгою, дуже широкою плоскою передолиною, по котрій зараз пізнати, що то старе русло Дунаю. Науково пояснюють річ так, що тут на сході побереже Чорного моря підносить ся і вода намулює землю, подібно як в Північнім мори побереже поволи западає ся і вода змулює землю. Але в якій мірі побереже тут підносить ся і чи в дуже давних часах не ділали в Добруджи ще якісь иньші сили — се вже не наше діло тут розбирати. Як би й не було, а давними часами, може перед тисячами літ, Дунай не мав тут запори і міг легко добути ся до моря. Нині в тім широкім плоскім руслі пасуть ся численні стада по кількасот штук рогатої худоби і множество овець, по части власність потомків тих Татарів, що по кримскій війні з Криму до Туреччини переселили ся. Многі з них по прилученю Добруджи до Румунії вивандрували знову і пішли за померкаючою зорею падишаха до Азиї. В Румунії не радо з ними розстають ся, бо хоч то люди не красної породи, але браві і запопадливі і творять цінну часть того мішаного населения, котре зменшає ся, а котре не так легко доповнити.

Число жителів Добруджи виносило давнійше звиш 250.000 а тепер упало понизше 200.000. На то складає ся третина Румунів, по дванайцятій части Турків і Болгарів і шестина Татарів. Останок припадає на всілякі можливі народности. Греків єсть досить значне число. Та й Німців тут не брак; они завандрували сюди первістно з Бесарабії. Правительство старає ся о то, щоби стягнути кольоністів до Добруджи. Особливо великі пільги роблять італїяньским поселенцям а то з тої причини, що они найлекше спливають ся з румуньским народом тай лїпше годять ся для кліматичних відносин краю як иньші.

Поїзд котить ся одностайним филястим краєм попри ґрупи турецких і татарских хат селяньских, денеде й попри величавий новозбудований хутір. Майже в половині дороги до Констанци минаємо місто Меджідє, положене при шляху, нову оселю на старім ґрунті, в котрій Саїд-паша по кримскій війні поселив Татарами, а з котрої від того часу зробило ся місто, що має майже 20.000 жителів. Всюди на двірцях видко публику перемішану оріентальними типами у фезах і турбанах на голові та в кафтанах з цьвітистого катуну уживаного денинде на меблї. То Турки і Татари, по найбільшій части бідні люди, що хотіли би щось заробити за двиганє пакунків, а котрі біжать гурмами до ваґонів, скоро поїзд заїде перед стацию.

Так було також, коли ми наконець повитали море, коли нам по нудній дорозї так полекшало, як тим Ксенофоновим Грекам, що на противній стороні доходили з Азиї до побережа, і коли ми заїхали на дворець в Констанци. В одній хвили якийсь молодий Турок вхопив наші пакунки і в дві мінути опісля котив ся наш візок, що правда, не так елеґантний як в Букарешті, до міста.

Перше враженє було не конче величаве. Ми побачили лиш малі, скромні і бідні хати, які стоять довкола кождого оріентального міста. Тут, що правда, служили они лиш за рамці і приставність до прочого міста, бо небавком їхали ми по твердій гладкій улици через досить хороше місто, попри красні доми і добрі тротоари та заїхали до середини міста, де показали ся досить принадні склепи на переміну з каварнями, перед котрими під тінистими деревами стояли столи і стільці та ніби аж просили ся, щоби на них сісти та покріпити ся. Опісля їхали ми якимись новими улицями, попри визначні гостинниці і приватні доми до побережа, де вже здалека споглядав на нас величавий будинок, готель „Кароль І.“ Ось ми й доїхали до цїли. Дав ся почути звістний дзвінок. Трох людий в чорних фраках прискочило до нас з глубокими поклонами, два послугачі вхопили наші пакунки і всї повели нас широкими сходами та коритарями до просторих і високих комнат. Тут ми переночували і вибрали ся на другий день оглядати місто.

Хто знав Констанцу в часї послїдної російско-турецкої війни, той мусить здивувати ся, як то місто від того часу змінило ся. Здає ся, як коли-б турецке пановання спочивало на европейских провінциях мов би якась тяжка змора. Скоро той гнет устав, малесенькі оселї з нужденними хатами з глини поперемінювали

слїдуючий комунїкат о вчерашних нарадах: Комітет ухвалив: Пунктациї, які Є. В. Король предложив дня 23 с. м. представителям партий більшости яко услівя обнятя правлїня, порушають так важні полїтичні і конституцийні справи, що єсть річию конечною, щоби перед початком парляментарних нарад всї ті, що бажають берегти ненарушимість конституциї як виду послїдних подїй так і в виду противних конституциї заряджень, уложили спільне поступоване. Щоби то могло стати ся при відповідній однодушности, постановляє комітет скликати на день 3 жовтня 5 год. по полудни конференцию в цїли спільного уложеня ухвали і уважає за пожадане, щоби в тій конференциї взяли участь також і ті посли, котрі ще не належать до коалїциї, але в обороні конституциї прилучають ся до скоалїзованих партий і хотять разом з ними станути до борби. На конференциї тїй поставить комітет відповідні предложеня.

Так отже на разї явна акция нїби з обох сторін застановлена, але за то роблять ся приготовленя, котрі мають прискорити акцию, що буде рішати дотеперішний заколот і мусить єго конче порішити в одну або другу сторону. В тім то й вага теперішної хвилї. Будемо мати або мир або борбу у внутрі держави.

Вісти полїтичні.

З Ради державно. — З Угорщини. — Под ї в Росиі. — Розвязане шведско-норвеґскої ун ї.

Міністер фінансів предложив нинї палатї послів прелїмінар буджету Долитавщини за 1906 рік. — Прелїміновано доходи в сумі: 1.822,027.401 К. Видатки в сумі 1.819,042.210 К. Позістає надвишка 2,985.191 К. З доходів припадає на надзвичайні: 31,200.455 К а з видатків на надзвичайні: 306,179.682 К.

В Будапештї припускають, що ситуация заострить ся ще більше, позаяк нема нікого, хто би підняв ся утвореня нового правительства на місце кабінету бар. Феєрварі'го а утворенє правительства з посеред коалїциї єсть просто неможливе. Говорять, що може ґр. Кін Гедерварі підойме ся утворити новий кабінет, але річ певна, що й єму не дасть ся завести нормальні відносини в краю. Pest. Lloyd радить, щоби проводирі коалїциї предложили Коронї через ґр. Чіракі проґраму, яку тепер виготовили, а котра після їх думки надає ся до веденя правлїня та щоби єї подали також до публичної відомости. Може прецї межи тими обома проґрамами знайде ся трета, на котру могли би згодити ся обі сторони.

В Москві зібрав ся вчера конґрес земців і представителїв міст, щоби радити над проґрамою виборчою і над кампанїєю виборчою. Докладнїйших вістий о нарадах на сім конґресї поки що ще нема, але вельми характеристичне, що конґрес ухвалив слїдуючу резолюцию: К о н ґ р е с д е л е ґ а т і в з е м с т в і м і с т є с т ь т о ї г а д к и, щ о д у м а д е р ж а в н а п і с л я з а к о н а з д н я 19 с е р п н я н е є с т ь з б о р о м н а р о д н и м в д і й с т н і м з н а ч і н ю т о г о с л о в а. — Замітне, що повисшу резолюцию ухвалено в присутности шефа ґубернскої канцеляриї, треба бо знати, що мінїстер справ внутрішних позволив на конґрес лиш під тим услівем, що в нїм возьме участь особа урядова визначена ґен.-ґубернатором Москви і що предсїдатель конґресу анї не змінить проґрами, анї не буде роздавати підбурюючих відозв, анї також не порушить справ національних.

Справа розвязаня шведско-норвеґскої унії добігає вже до кінця і буде мабуть вже сими ми днями зовсїм полагоджена. Делеґати обох сторін в Карльштадтї згодили ся на слїдуючі точки: Оба краї обовязують ся передавати мировому судови такі спорні справи, котрі не дотикають жизненних інтересів обох держав. Умова має обовязувати 10 лїт і може бути продовжена на такий самий час. В полудневій части границї має бути установлена неутральна полоса широка на 15 кільометрів і на тій полосї не сьміють стояти ніякі кріпости, воєнні порти і склади мунїциї. Тота постанова не обовязує, коли би одна з держав вела борбу против спільного ворога або запутала ся в борбу з третою державою. Умова вичисляє також кріпости, котрі до осьми місяців мають бути скасовані. Контролю в сїй справі будуть вести три заграничні официри. Умова буде підписана, аж коли шведский парлямент знесе акт державний.

Новинки.

Львів, дня 26 вересня 1905.

— **Іменованя.** П. Мінїстер судівництва іменував судовими ад'юнктами авскультантів: Юл. Куровского в Буську, Ром. Петрушевича в Каміпцї струмиловій, Штроменґера в окрузї львівского висшого суду краевого, Стан. Якубовского в Лопатинї, Евг. Топольницкого в Радехові, Мар. Нюрецкого в Монастириськах, Фр. Фридлевича в Бирчи, Юл. Кшиштофовича в Бурштинї, Жигм. Мйончиньского в Гвіздци, Ник. Фірманюка в Борщеві, Стан. Сташевского в Порохнику, Вячесл. Ялака в Солотвинї, Макс. Візенберґа в Немирові, Салом. Мельцера в Новім Селї, Ант. Тимякова в Зборові, д-ра Жигм. Пакликовского в Печенїжинї, Авг. Косовского в Товстім і д-ра Людв. Енґеля в окрузї львівского висшого суду краевого.

— **Ц. к. краєва рада шкільна** зорґанїзувала 1-кл. школу в Збадень-Куттенберзї в яворівскім окрузї, переміпила 4-клясову мішану школу в Отинї на 4-кл. мужеску і 4-кл. жіночу, а 1-клясові школи на 2-клясові: в Староміщинї в скалатскім окрузї, в Голчанах в долиньскім окрузї і в Милятичах в львівскім окрузї заміскім; — порішила будову 1-клясових шкіл з помочию запомоги з краєвого шкільного фонду: в Ичанах, жидачівского округа і в Клусові, сокальского округа.

— **Є. Е. п. Президент висшого суду краєвого** др. Александер Тхоржницкий повернув до Львова і обійняв урядоване.

— **Краєвий з'їзд рукодїльників і промисловцїв** відбував ся в послїдних двох днях у Львові. Наради з'їзду відбували ся в ратушевій сали. В з'їздї взяло участь поважне число рукодїльників і промисловцїв зі Львова і з цїлого краю. Раджено над многими справами дотикаючими розвитку ремесла і краєвого промислу.

— **Пригода на зелїзници.** З Хабівки доносять: В пятницю о годинї 7 рано льокомотива, вертаюча з Закопаного, наїхала в Рокичинах на фіру, на котрій була 45-лїтна Мария Благутова з родиною. Благутова погибла на місци, єї син 12-лїтний Тадей потерпів тяжкі рани, а другий син 22-лїтний Йосиф легко скалїчений. Сполошені конї утїкли. Причиною нещастя було то, що на тій льокальній зелїзници нема рамп.

— **Значна крадїж.** З Мшани долїшної доносять до Czas-у, що там на шкоду ґр. Красиньского украдено ріжні дорогоцїнности, між иншими три срібні коші на овочі, вартости 600 К і малий дамский золотий годинник з моноґрамом М. Л.

— **Огнї.** Із Скалатщини пишуть: Дня 19 с. м. був знов огонь в Турівцї, скалатского повіта. Попередно погоріло 12 загород селяньских, а а тепер 18. Будинки і збіже місцевого пароха погоріли крім будинку мешкального. Коли би не один садок при дорозї, то огонь був би дальше пішов. Огонь розпочав ся зараз по полудни. — Дня 11 с. м. погорів в Волици, скалатского пові-

---

ся борзо на чистенькі місточка. Ще в часах берлиньского конґресу мала Констанца ледви 3000 душ; нинї там вже звиш 15.000. До порівнаня можуть найлїпше послужити болгарскі портові міста Варна і Бурґас. І они значно поступили, але Варна зі своїми 25.000 жителями і Бурґас, що має тепер около 8.000 жителїв, позістали в порівнаню з Констанцою далеко позаду. Варна, що довгий час удержувала рух торговельний межи північною і середною Европою а Константинополем, позістала мимо своїх нових будівель нужденним орієнтальним містом, в котрім для европейского подорожника ледви може знайти ся яке приміщенє на ніч а найблизша охрестність задержала свій сїльский характер. Констанца противно стала хорошим місцем портовим і купелевим з характером рішучо европейским, хоч Добруджа зі своїм рідким і перемішаним населенєм не дає дійстно корисної основи для такого розвитку. Румунам треба то признати, що они все то, що від 1866 р. взяли в свої руки, виконали від самого початку як найсовістнїйше.

Велика анґлїйска гостинниця, що стоїть над самим морем, призначена до услуг не лиш для купелевого місця, але й для руху кораблів та для переходової торговлї. Тота гостинниця має одну терасу, висунену над море, що споглядає на побережні скали в долинї; на ліво видко з неї малий залив, а на право пристань, котрої будова ще не викінчена. На будову тої пристанї визначило румуньске правительство 56 мілїонів і она має бути в 1912 р. скінчена, але вже то, що доси зроблено, єсть величаве і тревале, зроблене як би на вічні часи. Констанца не єсть воєнним портом, але тут стоїть маленька румуньска маринарка воєнна, зложена лиш з кількох кораблів. Побіч старого кружляка „Єлисавета“ стоїть тут ще шкільний корабель „Мірцеа“, яхт „Ґейвіца“ і два вже добрі собі старі торпедовцї. От і все, що Румуни зробили для війни. Але они практичні: замість воєнної фльоти, котра би їм на нї що не придала ся, побудували они досить значну торговельну фльоту і перевозову, котра стоїть під управою державної дирекциї. В Босфорі знають дуже добрі красні, білі румуньскі пароходи, що перепливають туди чотири рази на тиждень і скорше, як який небудь инший корабель, та удержують рух межи Константинополем а Констанцою, взглядно межи Всходом а середною Европою. Нинї стоять два такі кораблї в пристанї. Один з них то „Романїя“, побудована недавно тому у Франциї. Корабель сей має правильно ходити межи Смірною а Атинами.

На право від нинїшної малої пристанї єсть побережна променада для купелевих гостий. Єсть то звичайна, але хороша алея, що служить гостям до проходів. В кількох місцях тої алеї суть отверті павільони з лавками, де можна сїсти в тїни і відпочити. На кінци тої променади єсть т. зв. „курґавз“, не якась величава будівля, але хороший деревляний будинок, де можна знайти досить місця на забави, концерти і танцї. В теперішну осїнну пору буває там звичайно вже мало гостий, хоч для людий з північи тут тепер далеко приятнїйше як підчас спеки в серпни або й з початком вересня. Від рана аж до пізного вечера буває тут дуже приємне тепло, а коли тут на ніч замикають в сїй порі вікна, то не задля студени, лиш длятого, що шум і гук филь не дає спати. До купаня вода ще й тепер досить тепла. В Чорнім мори нема приливу і відпливу води, за то вода морска має в собі значно богато соли, а филї так бють лаґідно, що аж радість бере купати ся. Одна лиш недогода в тім, що береги близько променади дуже скалисті і годї тут купати ся. Місце до купелїв, де на побережу єсть пісок, лежить по другім боцї заливу, що обнимає пристань. Купелї відбувають ся тут аж до перших днів жовтня. Хто би хотів пізнїйше купати ся, мусить наймати лодку і плисти на широке море.

(Дальше буде).

та, господар Андрій Куровский, цілком необезпечений. Кождого дня видко наоколо десь луну, так часті в тій околици огні.

— **8 міліонів нагороди.** Один з членів торговельної палати в Бразилії предложив тамошному правительству запис 8 міліонів мільрейсів на нагороду за радикальне средство против туберкульози. Бразилійский парлямент приняв той запис, але розширив его. Нагороду буде міг дістати кождий випахідник певного средства, яким можна би забезпечити чи вилічити хороби туберкулів, сифіліса або рака. Бразилійский міністер внутрішних справ має передати осуд в справах того конкурсу комісиї, в котрої склад увійде заступник народної академії медицини в Ріо де Жанейро і чотирох представителів подібних наукових товариств в Німеччині, Анґлії, Італії і Франциї. Провід в тій комісиї застерігає собі бразилійске правительство.

— **Холоднокровність в обходженю з пчолами.** Чого може доказати холоднокровність в обходженю з пчолами, показує нам ось яка пригода одного німецкого пасічника. Син его, майже десятилітний хлопець, стояв раз з голою головою в пасіці. Случайно вилетів як раз з сего улия, при котрім він стояв, рій. Політавши сюди, туди, сіла собі матка на голу голову хлопця, а пчоли пішли скоро за еї приміром. Отець хлопчини, що скоро поняв, о що ходить, закликав на сина, котрий вже частійше приглядав ся збираню роїв, як найскорше: „Не рушай ся, Івасю! Замкни губу і очи, а я зараз зберу сего роя". Хлопець послухав, отець покропив ему голову водою, щоби пчоли, що сиділи на нїй, не розлітали ся, і нахилив сина над приготованим улием. Потім взяв крило та змітав обережно пчоли до улия. Притім хлопець так тихо заховував ся, що отець зібрав цілого роя з его голови, а нї одна пчола хлопця не укусила.

— **Зловив ся.** З Кракова доносять, що в однім з тамошних шинків видав оногди якийсь незвістний мужчина фальшиву 50-коронівку, таку саму, які були в обізї у Львові, Станиславові і у Відни. Поліция вислїдила, що фальшивий банкнот видав помічник почтового возьного Петро Полек, а дальше слїдство викрило, що Полек украв на почті лист з заграниці, адресований до одного з краківских жидів.

— **Лихий понедїлок** мав вчера Іван Заноточний, львівский злодій, котрий о годині 11-ій перед полуднем вліз вікном до мешканя портиера Валентия Підляхи в будинку Видїлу краевого. В хвили коли Заноточний мав вже на своїм рамени намітку і плащ портиера, увійшов господар і зловив непрошеного гостя.

— **Заборона впроваджуваня псів до публичних льокалїв.** Маґістрат м. Львова видав таке розпорядженє: З огляду що кормленє псів в публичних льокалях викликує обридженє у многих осіб а уживанє реставрацийних посудин до тої цїли може посередничити в переношеню не лише скаженини, ствердженої в недавнім часї у Львові, але також инших зьвірячих недуг на людий, порішив маґістрат ухвалою з 30 серпня 1905 для заради небезпеченьству, яке грозить людям, на основі постанови закона з 29 лютого 1890 ч. 35 В. з. д. знов оголосити своє розпорядженє з 28 січня 1890 ч. 3583/890/IX і зарядити ось що: Забороняє ся безусловно вводити пси до публичних гостинних льокалїв, реставраций, трактиєрень, цукорень, каварень, шинків, реставрацийних огородів і т. п. місць публичних зібрань. Переступленє тої заборони буде карати ся після міністерского розпорядженя з 30 вересня 1857 В. з. д. ч. 198 карою грошевою до 200 К або арештом до 14 днів. Тій карі підпадає: а) властитель пса впровадженого до публичного льокалю; б) властитель публичного льокалю, котрий дозволив впровадити пса до свого льокалю. Маґістрат взиває П. Т. мешканцїв до строгого виконуваня сего припису з огляду на публичне безпеченьство.

— **Лїсні пожари.** Дня 11 с. м. займили ся лїси релїґійного фонду в Колобу Рід на Буковині. Огонь, який задавлено аж по двох добах, знївечив 6 гектарів молоднику і около 300 старих дерев. В два дни пізнїйше займив ся лїс релїґійного фонду в Калинівцях також на Буковині, при чім згоріло 8 гектарів молоднику і поверх 300 старих дерев.

Телеґрами.

Відень 26 вересня. Коли на нинїшнім засїданю явив ся на сали президент міністрів бар. Ґавч, почали социялїсти кликати: Пфуй Ґавч! Проч з Ґавчом. По якімсь часї коли президент міністрів хотїв промавляти, социялїсти зробили знову велику бурду, а п. Фресль крикнув: То замало, не дайте ему говорити! То комедия! Аж по довшій перерві, коли успокоїло ся говорив бар. Ґавч про відносини Австриї до Угорщини.

Будапешт 26 вересня. (Угор. б. к.) Бар. Феєрварі мимо попередного заповідженя не виїхав до Відня.

Москва 26 вересня. Конґрес представителїв земств і міст рішив видати відозву до народу о проґрамі виборчій і о задачі думи, та візвати виборцїв, щоби прилучили ся до тої проґрами. Намірене єсть основанє льокальних комітетів, котрі будуть зносити ся з центральним комітетом в Москві. Перед виборами в ґуберніях відбуде ся ще конференция заступників поодиноких ґруп виборчих. Звіт о автономії царства польского буде усунений з порядку дневного. Будуть обговорювати ся: проґрама полїтична, загальні права горожаньскі, автономія місцева, права народностий, орґанїзация виміру справедливости, справа селяньска, вибори публичні.

Гельзінґфорс 26 вересня. В цїли скріпленя залоги прибуло тут і до инших міст 4000 мужа. Ревізиї за тайними складами оружия, роблені в ріжних приморских місцевостях, не довели до нїчого.

Петербург 26 вересня. Віттому не удав ся его плян фінансовий в Парижи, а факт, що Франция не хотїла дати позички, викликав велике невдоволенє на петербургскім дворі.

Ц. к. Галицке Товариство господарске

Віддїл покутский.

П. Т.

Подає ся до загальної відомости П. Т. Селян повіту коломийского, що ідучи по мисли їх жадань, ц. к. Віддїл господарский місцевий постарав ся, щоби П. Т. Селяни наші могли дістати знаряди рільничі добрі і дешеві, в найдогіднїйших услівях. В тій цїли зробив виділ умову з фабрикантом **І. Плейзою** в Турці під Коломиєю, щоби тойже по сталих цїнах за посередництвом віддїлу достарчав знарядів рільничих власного виробу і випробованих, а то: млинків до чищеня збіжа „Нового моделю" по 25 зр. з 6-ма ситами, сильнїйші о 8 ситах 30 зр. Поручає ся яко дуже відповідні для наших селян, кільканайцять разів преміовані на виставах краєвих плуги до ораня зі сталевими полицями і лемішами, виконані і приспособлені плуги до нашої рілї через п. Плейза, в цїні 10—11 і 12 зр. за штуку (тії плуги оруть добре на будь якій колїсници); поручає ся також плужки зелїзні до садженя і обгортаня картофель. Склад виробів п. І. Плези заложили ми в маґазинах ради повітової в Коломиї, де то рільники кождого часу плуги можуть набувати. Надїємо ся, що П. Т. Селяни вповнї з того додатного для них інтересу користати будуть і не схотять наражати ся на ріжні неприємности, купуючи знаряди від ріжних заграничних аґентів мантіїв, котрі за дорогі гроші злі лихі знаряди продають. Упрашає ся вкінци П. Т. Начальників громад підперти то наше старанє, через увідомленє рільників отсим обіжником. З ради віддїлу: *Криштофович*, предсїдатель; *Пузина*, секретар. — (Січкарні „Нового моделю" дуже добре виреґульовані за посьвідкою уряду громадского (начальника) будуть на річну сплату уділені рільникам. — Січкарні Т. Н. Nr. I. 28 зр., II. 30 і 32 зр. Адреса: **І. Плейза**, Турка під Коломиєю).

За редакциєю відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).